

hrastmi, smerekami, borovci i. t. d. Selisa (vasi) so še bolj redke, proti krajski deželi komej četerti del velike. Zemlja je od začetka prav rodovitna, kér je spočita. Kmetije so velike; njive in travniki semtertje po več oralov mérijo. Veči perdelki so pšenica, rěz, turšica; malo sočivja, nekoliko ajde; letas malo korúna, na nekterih krajih je tudi gnil; répe nisim vidil, korenja malo, zelja malo. Od sadja so bile le jabelka in breskve, drugača malo. — Jed in pa kuha je dosti drugači, kakor v Evropi; od tega bi bilo več pisati. — Stanovanja v ti strani, kjer sim jest, so majhne bajte iz hlodov, vse drugači narejene, kakor krajske lesene hiše. — Praviga vina od terte skorej tuje ni dobiti, ampak le ponarejene sladke vina. Za sveto mašo sim vino dvakrat v Pittsburghu kupil, in sicer mero, ktera kaka dva bokala derži, za 75 stotinov, to je za 1 gold. 31 kraje, tako de bokal pride na 46 kraje; in to je bilo neko belo francosko vino, take dobrote, kakor bi utegnilo na krajskim v kerčmi po 16 kraje biti. — Ljudje so v ti strani zlo zdravi; v bolj zapadnih deželah néki niso takó.“ —

„Bog vas obvaruj vse v svoji ljubezni, in tudi mene, in nas vse s svojo milostjo podpiraj.“

P. H.

109 let star mož na Krajskim.

Gosp. Maksimiljan Himmer, c. k. komisijski zdravnik v Krajski gori so nam tole za Novice na znanje dali:

3. Grudna lanjskoga leta je na Koroški Beli na Gorenskim umerl Jožef Kenda, 109 let star mož, ki je pod 6 cesarji in 10 papeži živel. Rojen je bil v Bolcu v letu 1737, in odrašen je v vojaški stan stopil. V tem stanu je avstrijanskim cesarjem veliko let služil in tudi v turški vojski bil. Na Hrovaškim se je bil oženil in več let tam prebival. Pred nekimi leti — že prav star — se je na Hrušico blizo Jeseníc preselil, pozneje pa na Javorniku živel, kjer mu je več let dobrotljiva baron Cojzova rodovina potrebni živež darovala. Clo do zadnje ure je rad okoli hodil, se ravno pokonci deržal, pa tudi ni oslepil in ne oglušil. Pred smrtno ta dan ga je moč zlo zapustila, kar ga je nekoliko ostrašilo, kér ni bil svoje žive dni nikdar bolán. 3. dan Grudna zjutrej so ga mertviga našli na klopi pri peči — njegovi navadni postelji.

Černe bukve.

Neko podrejeno babo, ki se žlahnta gospá imenovati da, in svojo grozovitno roko tudi še poljubiti ponuja, posebna želja po fazanih mika. Kér pa ti le po redko perletijo, zató si razvajeno željo s kopuni, ktem razanov vokus dati vé, spolnuje. Ona kuha v vini neko začimbo (Gewürz), po tem pa vrelo vino v žive kopune vlivá, jih za vrat obesi, in v tej strašni žgalini cerkniti da. — Kdo zamore to nečloveško ravnjanje z ubogo stvarjo brez groze poslušati? — Černe bukve so za tako divjakinjo še premalo.

—c.

Drobtinice iz raznih časopisov.

(Hvala, komur hvala gré.) Ako kter rokodelec zavoljo umnosti, pridniga napredovanja in poštenosti očitno pohvalo zaslubi, jo gotovo zaslubi Ljubljanski tesárski mojster gosp. Juri Pajk. „Ilirski list“ je tedej prav storil, de je tudi v nemškim časopisu lepe vednosti hvale vredniga mojstra razglasil, keteriga braci Novic že davnej častno poznajo.

(Kolendar za puk) to je praktika za ljudstvo, ktero je Zagrebška kmetijska družba letas v per-

vič na svitlo dala, je vse hvale vredna in po pravici zaslubi, de bi si jo vsak hrovaško-slavonski kmet omislil. Lepa misel je bila častitiga vrednika, gosp. Dragutina Rakovca, de je povesti s podobami, ki jih je lani Goriska družba zoper terpinčenje žival tudi Novicam priložiti dala, v ti praktiki natisniti dal. Cena lično natisnjene praktike je 6 kraje.

(Nove slovanske kmetijske Novice) so jeli v Belimgradu na Serbskim ob novim leti za Serbske poljodelce na svitlo dajati, pod nadpisom: Čiča Srečkov, list za srbske zemljodelce. Cena tega lista, ki je ves po izgledu naših Novic sostavljen, je razun poštovine 4 gold. Vrednik je gosp. A. Nikolič. Vsaki terek se izdaja ena pola v četertini. Na čelu nosi podobo, Novični podobi nekoliko enako. — Prav serčno želimo, de bi imenovani list prav veliko bravcov imel!

Žalostna novica.

Iz Pešta pišejo, de lakota na Ogerskim zmirej hujši prihaja; v samim Novograškim komitatu je blizu 50,000 ubozih ljudí, ki nimajo kaj jesti. Med kruh mesejo žaganje, ali pa namest kruha jedó lanene preše.

Odgovor.

Tudi slavni česki časopis „Kwety“ v 27. listu oznani, de so presvitli Cesar vodja nemških šol v Celji, gospoda Matija Vodušeka, opata in mestnega fajmoštra izvolili, in praša pri ti priliki: „Radi bi zvedili, ali so to tisti Vodušek, ki so nedavno v Novicah krasni sostavek od učiteljskoga stanu spisali?“ Z veseljem odgovorimo, de so.

Vredništvo.

Naznanje novim naročníkam Novic.

Letas se je toliko novih prejemnikov Novic oglašilo, de so nam pervi peteri listi pošli in de moramo drugi natis napraviti. Berž, ko bo moč, bo nov natis dokončan, in naročníki bodo kmalo tudi perve petere liste dobili, ktere jim sedaj nismo mogli poslati. Rêkli bi, de je gosp. Vertovcova kemija Novicam posebno veliko novih prejemnikov naklonila, kér je njena hvala zares enoglasna.

Vredništvo.

Popravki.

Vsaka tréh večih rék, ki se v poglavítne vode na Slovenskim vtekajo in v njih zgubijo, ima svoje imé od tiste poglavítne vode, v ktero se steka: Murica (Mürz) od Mure, Dravina (Drau) od Drave, in Savina (San) od Save, kakor de bi se povedalo, čija (čigava) de je. To mi je dopovédal ne davno neki učen Slovan. Po tem takim ne porečem več Sovina, kakor v 51. listi lanjskoga tečaja, temuč Savina, béri: Sávna.

—o—

V listu 10, v pesmi: V spomin sv. Cirila in Metoda v 7. versti berí:

O pač naglo prišla je tje bila do meje Slovenje.

Današnjimu listu je perdjan peti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Kraju	
	13. Sušca.	8. Sušca.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače.....	2	54	3	5
1 » » banaške....	3	—	3	6
1 » Turšice.....	2	3	2	4
1 » Soršice.....	—	—	2	44
1 » Rézi	2	15	2	14
1 » Ječmena	1	47	1	54
1 » Prosa	1	42	1	40
1 » Ajde	1	35	1	25
1 » Ovsu	1	6	1	5